

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Mgr. Zdeňky Hemalové a Mgr. Milana Kursteina v hlavním líčení konaném dne 16. 7. 2021 v [obec]

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa poškozené a obžalovaného], adresa pro účely doručování [ulice a číslo], [obec],

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Písku ZT 164/ 2020 ze dne 22. 1. 2021 pro skutek spočívající v tom, že dne 13.1.2020 v době od 05:00 hodin do 06:30 hodin v [obec] po předchozím naléhání formou sms zpráv a zpráv na Messengeru, kterým si chtěl sjednat osobní schůzku s bývalou přítelkyní nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], tato nakonec se setkáním souhlasila a následně dobrovolně cca v 18:00 hodin nastoupila na místo spolujezdce do osobního automobilu značky xxxxxxxxxxxxxx, [registrační značka], se kterým na místo srazu přijel a společně pak odjeli k obci [část obce] na okraj lesa, kde si společně dali alkohol značky Morgan, kdy si část večera a noci spolu běžně povídali a posléze začali řešit jejich partnerských vztah, v té době již ukončený, což vyústilo v hádku, [celé jméno poškozené] chtěla ihned odvézt domů a protože na ni naléhal, aby si vše ještě v klidu vysvětlili, nakonec souhlasila a dobrovolně s ním ve vozidle přejela na louku poblíž místa zvaného [název] [anonymizováno] rybníků v katastru [územní celek], okres [obec], kde vozidlo zastavil, vozidlo obešel, otevřel dveře spolujezdce a zadní dveře za spolujezdcem, vyndal poškozenou z místa spolujezdce a posadil ji na zadní sedadlo, sám si sedl také na zadní sedadla vozu, xxxxxxxxxxxxxx, přičemž poškozená ho prosila, ať to nedělá, a když viděla, že se mu nedaří jí sundat kozačky, řekla mu, ať svleče sám sebe, že ona si sundá kozačky sama, se záměrem, že využije situace a rychle si zpět natáhla kalhoty a chtěla z vozidla utéct, když však otevírala dveře od vozidla, chytil ji kolem pasu a zatáhl ji zpět do vozidla, prosila ho, aby ji nechal, že jí tímto ubližuje, kdy ji však chytil za vlasy a xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, ona se bránila a zmítala, kdy jí takto pár vlasů vytrhal, a když zhodnotil, že tímto způsobem ji k jeho sexuálnímu

domu. Vystoupila z auta a šla domů. Volal na ní, aby se vrátila, ale nereagovala, šla bez ohlednutí. Šla si sednout do garáže. Další den probřečela. Mamka se jí ptala, co se děje. Neřekla jí nic. Svěřila se až strýci [jméno] [příjmení], který jí doporučil, aby to oznámila na Policii. Rozhodla se to oznámit na policii, protože obžalovaný jí nedal pokoj. Roztrhané oblečení vyfotila a poskytla policii.

4. Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], matka poškozené, při hlavním líčení vypověděla, že vztah dcery s obžalovaným byl utajovaný, protože dcera znala její názor na obžalovaného. Řekla dceři, že si nepřeje, aby chodila s obžalovaným. Dcera ji ujistila, že se obžalovaný změnil, že chodí do práce. Okolo vánoc jí dcera řekla, že se s obžalovaným rozchází, že měla pravdu, že se nezměnil, že užívá drogy, začaly se u něj projevovat sklony k agresivitě, když nebylo po jeho, začal na dceru tlačit nevybíravým způsobem. Po vánocích dcera s obžalovaným začala komunikovat, omluvil se jí, chtěl se napravit. O samotném incidentu se dozvěděla asi až třetí den. Sama přijela z práce v půl jedné ráno. Když šla za dcerou, zda bude vstávat, nevyšla z postele s tím, že jí není dobře. Předpokládala, že je nachlazená. Další den našla xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx dcery, tak na ni uhodila. Poté narazila na roztrženou bundu. Poté se jí dcera svěřila, zpočátku jen brečela a omlouvala se jí, že měla s obžalovaným pravdu. Dcera se nakazila covidem, ležela tři týdny v horečkách doma, následně 14 dní v nemocnici. Poté začali řešit znásilnění. Dcera byla nejprve jen zavřená doma, vůbec nevycházela, vyjma školy. Pořídili jí štěně, chodí dodnes k psychoterapeutce Mgr. [příjmení], spala s ní v posteli, nechtěla sedět na zadních sedačkách v autě.

5. Svědek [jméno] [příjmení], učitel poškozené, při hlavním líčení uvedl, že někdy v druhé polovině února o přestávce za ním přišla poškozená s tím, že by mu chtěla něco říct, že byla znásilněná. Zeptal se jí, zda zná pachatele. Řekla mu, že s obžalovaným dříve chodili. Za jakých okolností ke znásilnění došlo, se mu nesvěřila. Řekl jí, že v takovém případě je složitější dokazování, že musí sama vědět, zda to bylo proti její vůli, do jaké míry bylo použito násilí. Upozornil jí, že se jedná o trestný čin, načež poškozená mu řekla, že si to ještě promyslí. Poté byla škola z důvodu covidu zavřená, proto s poškozenou o věci již nehovořil.

6. Svědek [jméno] [příjmení], strýc obžalované, při hlavním líčení uvedl, že se mu poškozená svěřila, že byla obžalovaným znásilněna v autě. Poškozená se mu svěřuje, mají blízký vztah. Měla psychické problémy, byla vyděšená, měla strach z cizích lidí, nechtěla se s nikým stýkat. Když projelo auto, rozklepala se. Až na podzim měla nějakého dalšího kluka.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení] při hlavním líčení uvedla, že v lednu 2020 se s poškozenou vídaly často. Dne 13. ledna přijela s jejím přítelem za obžalovaným a poškozenou, přivezli [jméno] láhev alkoholu, byli s nimi asi půl hodiny. Normálně si všichni povídali. Od poškozené se s odstupem několika dnů dozvěděla, že ji obžalovaný znásilnil. Řekla jí, že ji obžalovaný zatahl na zadní sedačky, kde ji znásilnil. Když jí to vyprávěla, byla rozrušená. Poškozená se jí svěřila, že když obžalovaný chtěl styk a ona ne, vyhodil ji domů. Radila poškozené, aby to oznámila na policii. Maminka poškozené ji někdy zastavila a řekla jí, že se na poškozenou vykašlala. Bylo jí to nepřijemné. Poškozená se jí v minulosti již jednou svěřila, že byla znásilněna.

8. Svědek [jméno] [příjmení], kamarád a spolupracovník obžalovaného, při hlavním líčení uvedl, že obžalovaný mu řekl, že poškozená uvádí, že ji obžalovaný měl znásilnit. Svěřil se mu, že s poškozenou několikrát spali.

9. Ze znaleckého posudku MUDr. [jméno] [příjmení], znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a Mgr. [jméno] [příjmení], znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a ze samotných výpovědí znalkyň při hlavním líčení vyplývá, že osobnost poškozené [celé jméno poškozené] je na hranici širší normy, v popředí je ještě osobnostní nezralost, sklon k ambivalenci a k dramatizaci prožívání. U posuzované je patrná nezralost, receptivní tendence, zvýšená senzitivita, sklon k dramatizaci a ambivalenci v prožívání, zvýšené zaměření se na sebe, sklon k opozičnímu reagování. V rámci testových metod byla zachycena tendence poškozené hodnotit

samu sebe níže než druhé osoby. Více, než druzí lidé je zaujata svým sebezkoumáním, které je zaměřené na negativní aspekty sebe, na pocity inferiority, což je zdrojem negativního a dysforického ladění. Emotivita poškozené je labilnější, s tendencí k impulzivním reakcím, jsou přítomny známky svědčící pro sklon k vymezování se a k opozičnímu reagování. Schopnost efektivně zacházet s emocemi a afekty je méně zralá. Ve svém emočním prožívání se hůře orientuje, je větší pravděpodobnost, že je svými emocemi často zmatená a situace prožívá emočně ambivalentně. Je méně ochotna se emocemi zabývat, více se afektivně kontroluje a z emočních situací se stahuje. Toto zacházení s emocemi je následně zdrojem nepříjemných prožitků a tenze, které může odreagovávat impulzivním jednáním. Je přítomna predispozice k výkyvům nálady a k dysforickému prožívání, které je vázané na negativní sebehodnocení a menší sociální zralost. Poškozená je schopna v běžných sociálních situacích reagovat adaptivním způsobem, bez významných nápadností. Výsledky psychodiagnostických metod svědčí pro menší sociální zralost, kdy poškozená nemá dostatečně rozvinuté dovednosti pro udržování uspokojivých a obměňujících sociálních vztahů. Její představy o vztazích jsou z větší míry zkreslené, vnímá je převážně ze své perspektivy, jsou založeny více na jejích představách a fantaziích o druhých, než na základě reálných zkušeností a objektivního posouzení situace. Toto vede k problémům s porozuměním motivům a chování druhých lidí a je pravděpodobné, že její interpretace sociálních situací a gest bude zkreslená. Poškozená se o druhé lidi zajímá a má potřebu sociálních vztahů účastnit, ale pro své osobnostní zvláštnosti a sociální neobratnost se může častěji setkávat s nepochopením, což vede k tendenci se sociálně izolovat. Vztahy pro ni nejsou z těchto důvodů uspokojivé, jak by si přála, a mohou být zdrojem emočních problémů. V testových metodách je zaznamenán zvýšený sklon k opozičnímu reagování a tendence k vymezování se a rezonantnímu ladění, které svědčí pro menší ochotu ke kompromisům v sociálních situacích. V blízkých vztazích se u poškozené projevuje zvýšená senzitivita a ambivalence. Je patrná zvýšená potřeba opory, receptivní tendence a významné vztahování se k rodičovským figurám. Aktuální úroveň intelektových schopností odpovídá ve srovnání s populací nižšímu průměru. Profil kognitivní výkonnosti je významně nerovnoměrný ve prospěch neverbální složky oproti verbální. Mezi silné stránky poškozené patří konstrukční schopnosti, analýza a syntéza konkrétních vizuálních prvků a krátkodobá auditivní paměť; výkon v těchto oblastech odpovídá v porovnání s populací průměru. Výkon v oblasti logického abstraktního myšlení a verbální konceptualizace odpovídá nižšímu průměru. Výkon v oblasti logického abstraktního myšlení a verbální konceptualizace odpovídá nižšímu průměru. Slabší stránkou poškozené je všeobecná informovanost, úroveň školních znalostí, výkon v této oblasti dosahuje aktuálně podprůměru. Krátkodobá zraková paměť odpovídá v porovnání s populací vyššímu průměru. Psychomotorické tempo poškozené je inhibovanější. Poškozená aktuálně netrpí duševní poruchou ani závislostí na návykových látkách, její schopnost vnímat nebo vypovídat není snížena. Anamnesticky lze stav u poškozené hodnotit jako reaktivní úzkostnou poruchu (dle popisu poškozené a záznamu ve spisu), která již odezněla, diagnosticky by se jednalo o poruchu přízpusobení se, která je poruchou reaktivní, z psychiatrického hlediska nezávažnou, která neovlivňuje schopnost vnímat, pamatovat si a chápat prožité události a tyto reprodukovat. Obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena pro osobnostní nezralost a sklon k ambivalenci a dramatizaci prožívání. Specifická věrohodnost poškozené je problematická, mezi výpovědi posuzované a následnými vyjádřeními se objevují nepřesnosti (vyšetření na gynekologii bylo/nebylo; xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx). Některá vyjádření poškozené nebyla v souladu s jejím prožíváním. U vybraných detailů chybí popis prožitého děje a poškozená se vyjadřuje obecně. Některé detaily svých vyjádření upravuje (nevypil dvě láhve – to by ani nic proběhnout nemohlo, nevytáhla klíčky z auta). Vyjádření poškozené bylo významně obohaceno o dramatizaci, při konkrétních dotazech na průběh děje odbíhá k přípravným vyjádřeními a hodnocením situace, zdůrazňuje nepřiměřenost chování obžalovaného oproti jeho běžné povaze. Poškozená v současné době netrpí psychickou poruchou nebo nemocí v důsledku jednání obžalovaného. Dle explorační poškozené patrně po vlastním incidentu došlo k rozvoji úzkostného stavu,

projevovala se dekoncentrace, byly přítomny poruchy spánku, nechutenství. Tyto symptomy během vyšetření již přítomny nebyly, z psychiatrického hlediska se jedná o poruchu přechodnou, lehkou, diagnosticky hodnoceno jako poruchu přízpusobení. Odbornou intervencí poškozená nevyhledala. V současné době se neprojevují žádné psychické problémy u poškozené, dle popisu po vlastním činu se přechodně objevovaly stavy úzkosti, které již odezněly. V rámci své výpovědi učiněné v rámci ústního jednání znalkyně shrnuly výsledky svého znaleckého zkoumání a dále doplnily, že dle sdělení Mgr. [příjmení] i poškozená naposledy navštívila před dvěma lety, přičemž problematika se týkala vztahů v nukleární rodině. V souvislosti s projednáváním jednáním vůbec žádný kontakt neměly.

10. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace vyplývá situace na místě činu, tj. odpočívadlo u polní cesty nacházející se napravo cca 200 metrů od podjezdu silnice 120 spojující [územní celek] a [obec].

11. Jako listinné důkazy byla konstatována fotodokumentace SMS zpráv a na Messengeru a Instagramu.

12. Z lékařské zprávy MUDr. [jméno] [příjmení] soud zjistil, že poškozená [celé jméno poškozené] byla vyšetřena ve dnech 6. 1. 2020 a 20. 1. 2021.

13. Z protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace vyplývá, že předmětem ohledání byl mobilní telefon značky SAMSUNG A70, přičemž telefon je adresován na uživatele [celé jméno poškozené] s telefonním číslem [tel. číslo]. V uvedeném mobilním telefonu se v době ohledání nacházela komunikace v aplikaci Messenger s osobou uloženou jako [název] [název], kdy po rozkliknutí nicku se objevilo jméno [jméno] [příjmení] aplikaci [příjmení] probíhala komunikace v době od 12. 1. 2020 od 7:28 hod. do 15. 1. 2020, kdy poslední zpráva došla poškozené ve 20:00 hod. V aplikaci Instagram probíhala komunikace s osobou [jméno] [příjmení] ([název]), kdy probíhala od 13. 1. 202 od 8:22 hod. a poslední zpráva dorazila poškozené dne 20. 1. 2020 v 7:06 odp. V telefonu se nacházely i SMS zprávy od uživatele uloženého jako [název] s tel. číslem [tel. číslo], kdy zprávy byly doručeny dne 12. 1. 2020 a 13. 1. 2020. Ohledáním byly zjištěny i výpisy hovorů od uloženého uživatele [název].

14. Z protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace vyplývá, že předmětem ohledání jsou oděvní svršky poškozené, přičemž se jednalo o černé dámské kalhoty značky H&M velikost EUR 36, které byly v oblasti zipu, ze kterého je vytržen jezdec. Další viditelné poškození na kalhotách nebylo patrné. Další věcí byla xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Třetí věcí byla zimní bunda stříh kabát, kde pravá kapsa v oblasti boků byla poškozena, a to tak, že ve své spodní části byla roztržena ve švech, kdy z tohoto vylézala vatová náplň bundy. Jiné viditelné poškození na bundě nebylo patrné.

15. Z vyjádření k poskytnutí psychologické péče ze dne 31. 7. 2020 soud zjišťuje, že poškozená využila dne 31. 7. 2020 individuální psychologickou podporu z důvodu psychické stabilizace. Poškozená během sezení líčila události vztahující se k bývalému partnerovi, především k nedobrovolnému pohlavnímu styku, ke kterému mělo dojít v lednu. Při rozhovoru tenzní, plačtivá s počáteční nedůvěrou. Uvedla, že se k zážitku nerada vrací a nerada o něm mluví, zvláště před někým, kdo ji vidí poprvé. Na pozadí zjištěny narušené rodinné vztahy. Spontánně sdělovala symptomy, které se objevovaly bezprostředně po události a které přetrvávají i několik měsíců po ní – poruchy spánku, pavor nocturnus, nechutenství, nezvládání negativních emocí – častá plačtivost, sociální izolace, strach z podezřelého, úzkosti a s ní spojená hyperventilace, vyhýbání se sezení na zadních sedadlech auta. Poškozená vykazovala některé znaky související s adaptací po prožití traumatu, některé aktuálně prožívané symptomy by se mohly do budoucna rozvinout v posttraumatickou stresovou poruchu.

16. K osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] se z aktuálního popisu rejstříku trestů, z popisu evidence přestupků zjišťuje, že nebyl dosud soudně projednáván ani nebyl projednáván

v přestupkovém řízení. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že má celkem 5 záznamů v přestupcích, přičemž poslední z nich byl v roce 2017. Z obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 3. 4. 2017 č.. ZT 11/ 2017 vyplývá, že obžalovanému byla poskytnuta droga pervitinu. Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 17. 2. 2014 č. j. 5 T 219/2013-97 bylo zjištěno, že obžalovaný byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 20. 11. 2013 č. j. ZT 308/2013-28 pro jednání, v němž bylo spatřováno spáchání zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný stíhán. Z registru vozidel pak bylo zjištěno, že vlastníkem motorového vozidla xxxxxxxx, [registrační značka] je [jméno] [celé jméno obžalovaného].

17. Obžalovaný byl stíhán podanou obžalobou pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním, jež je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, přičemž tohoto zločinu se dopustí ten pachatel, který jiného násilím donutí k pohlavnímu styku souloží a čin spáchá na dítěti. V tomto konkrétním případě se tak soud zabýval otázkou, zda k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo za užití násilí ze strany obžalovaného tak, jak mu bylo kladeno za vinu, neboť obžalovaný sám ve své výpovědi uvádí, že k pohlavnímu styku s poškozenou došlo, avšak ten byl z její strany dobrovolný. Je třeba uvést, že obžalovaný svou vinu od samého začátku trestního řízení popírá, jeho výpověď je v podstatě konstantní a neměnná a zásadním usvědčujícím důkazem má být výpověď samotné poškozené. Vedle výpovědi poškozené, která logicky z povahy podstaty projednávané trestné činnosti mohla být jediným přímým usvědčujícím důkazem obžalovaného, pak obžaloba dovozovala z výpovědi dalších svědků, zejména matky [jméno] [celé jméno poškozené], strýce [ulice] a [jméno] [příjmení], kterým se měla poškozená se znásilněním svěřit, že k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu skutečně došlo, dalším nepřímým důkazem pak měly být zejména kopie SMS zpráv, které si obžalovaný a poškozená v podstatě bezprostředně po jednání vyměňovali, závěry znaleckých posudků a zpráva psychologa Policie České republiky včetně dokumentace poškozeného oděvu. Pokud se týká výpovědi samotné poškozené, ta zčásti, kdy popisovala samotný akt projednávaného znásilnění byla přečtena postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, neboť pro rozrušení v jednacím síni poškozená nebyla schopna v této části vypovídat, poškozená tedy popsala jednání obžalovaného před samotným pohlavním aktem, kdy uvedla, že si na poli v autě povídali, ona mu zpívala, následně se chování obžalovaného změnilo, v podstatě poté, co mu vytkla zvýšenou konzumaci alkoholu a drog, došlo z jeho strany k násilnému pohlavnímu styku, který ona nechtěla, kterému se bránila, žádala obžalovaného, aby svého jednání zanechal. Naopak obžalovaný v této části výpovědi popírá, že by se vůči poškozené násilí dopustil. Uvedl, že v průběhu večera se k ní nechoval vhodně, použil vůči ní i vulgární výrazy, roztrhl jí podprsenku, avšak z jeho strany to nebylo úmyslné. Uvedl rovněž, že by se násilí vůči ženě nikdy nedopustil. Svědci, kteří byli ve věci vyslechnuti, jednalo se tedy zejména o [jméno] [celé jméno poškozené], matku poškozené, ta potvrdila, že po schůzce s obžalovaným se chovala jinak, byla v posteli, další den našla xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, uhodila na ní, její dcera, tedy poškozená [celé jméno poškozené] se svěřila, že její matka měla, pokud se týká obžalovaného, pravdu, svěřila se, že měla být znásilněna. Svědek [příjmení] rovněž potvrdil, že poškozená se mu s odstupem delší doby svěřila, že měla být znásilněna, pouze ji vyzval, aby věc oznámila na policii, stejně tak i svědek [jméno] [příjmení]. Je třeba konstatovat, že tyto důkazy je třeba hodnotit jako důkazy nepřímé, v podstatě vycházejí pouze z vyjádření poškozené, která prezentovala pohlavní styk ze dne 22. 1. 2021 jako znásilnění, v souvislosti s tím je pak třeba zmínit i výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která se vyjadřovala i k průběhu večera, kdy byla společně se svým přítelem v autě po určitou dobu s obžalovaným a poškozenou, kdy uvedla, že večer probíhal normálně, měla se následně od poškozené dozvědět, že v ten večer ji měl obžalovaný znásilnit, ona sama jejímu vyjádření příliš nevěřila. Uvedla rovněž, že pokud se jí v minulosti poškozená svěřila s tím, že již dříve byla znásilněna, jejímu prvotnímu vyjádření o znásilnění přikládala větší váhu. Je třeba tedy uvést, že byli vyslechnuti další svědci, kterým se poškozená se znásilněním měla svěřit, avšak

z výpovědi v té době blízké přítelkyně, tedy svědkyně [jméno] [příjmení], vyplývá, že vyjádření poškozené o tom, že měla být ze strany obžalovaného znásilněna v tu chvíli z různých důvodů nevěřila.

18. V souvislosti s tím je třeba zmínit znalecký posudek a výpovědi znalkyň tak, jak byly učiněny u hlavního líčení, kdy jednak je třeba uvést, že znalkyně Mgr. [příjmení] uvedla, že obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena vzhledem k nezralosti osobnosti, avšak specifická věrohodnost je snížena poměrně zásadním způsobem, kdy toto zdůvodňuje znalkyně tím, že poškozená se v popisu události v detailech liší, samotný akt znásilnění popisovala až pro znalkyni neuvěřitelným způsobem, kdy tato sama se doptávala, jak mělo ke znásilnění dojít, neboť nebylo znalkyni zřejmé, jak vlastně ke znásilnění mělo dojít, znalkyně zdůraznila ve své výpovědi i některé další věci, ve kterých se poškozená při popisování samotného znásilnění lišila, rovněž uvedla, že popis události nebyl doprovázen takovým emočním doprovodem, jaký by bylo možno očekávat, v určitý moment se objevil náznak pláče, kdy však celé vyjádření poškozené bylo podáván z jakési nadřazené pozice, která hodnotí chování obžalovaného. Tyto skutečnosti vyplývající z výpovědi znalkyně [příjmení] [příjmení] i z písemného znaleckého posudku pak dle názoru soudu výrazným způsobem snižují věrohodnost výpovědi poškozené, k čemuž přispívají i závěry znalkyně [příjmení] [příjmení], která uvedla, že žádnou známku traumatizace u poškozené neshledala. Uvedla, že pokud by neznala důvody, proč poškozenou vyšetřuje, neměla k dispozici spisovou dokumentaci, nebylo by při samotném vyšetření patrné, čím si měla projít. Znalkyně rovněž uvedla, že pokud poškozená uváděla, že v souvislosti se znásilněním navštívila Mgr. [příjmení], pak bylo zjištěno, že tuto navštívila naposledy před dvěma lety kvůli problémům v rodině, nebyla s ní v kontaktu kvůli projednávané události. Pokud tedy má být výpověď poškozené stěžejním důkazem svědčícím o vině obžalovaného, který sám vinu popírá, pak dle názoru soudu závěry znalkyň MUDr. [příjmení] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie i výpověď znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] z oboru psychiatrie, specializace klinická psychologie, výpověď poškozené poměrně zásadním způsobem znevěrohodňují.

19. Podle podané obžaloby dalším důkazem svědčícím pro vinu obžalovaného měl být přepis vzájemné elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, ke kterým došlo v podstatě hned druhý den, obžalovaný nepopírá, že se za své chování z předchozího večera poškozené omlouval, avšak jednoznačně uvedl, že to nebylo proto, že by jí měl ten večer znásilnit, ale proto, že se vůči ní choval nevhodně, používal vůči ní vulgární výrazy. Z přepisu této elektronické komunikace vyplývá, že obžalovaný se měl ve svých zprávách vyjadřovat k chování poškozené z předchozího večera, kdy sám uváděl, že z její strany se jednalo o dobrovolný pohlavní styk. Ze vzájemné komunikace mezi obžalovaným a poškozenou pak vyplývá, že již druhý den ráno popisovali události oba naprosto odlišně, poškozená psala o užití násilí ze strany obžalovaného, ten toto popíral. Pokud tedy soud veškeré důkazy hodnotí jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, pak musí konstatovat, že zde proti sobě stojí dvě protichůdná tvrzení obou aktérů projednávaného skutku, tedy obžalovaného a poškozené, kdy obžalovaný popírá užití násilí, naopak poškozená jej ve své výpovědi popisuje. Vinu obžalovaného mají ve své výpovědi potvrzovat svědci, kterým se poškozená svěřila, tedy její strýc, matka a učitel, nepřímí i svědkyně [příjmení], avšak ta sama uvádí, že vyjádření poškozené o tom, že jí měl obžalovaný znásilnit nevěřila. Uváděla, že v době, kdy v průběhu byla se svým přítelem společně s obžalovaným, se tento choval naprosto v klidu. dalším důkazem, jak již bylo shora konstatováno, který dle názoru soudu poměrně zásadním způsobem znevěrohodňuje výpověď poškozené a zpochybňuje i její věrohodnost je vypracovaný znalecký posudek, znalkyně hovoří o tom, že obecná věrohodnost poškozené je poměrně podstatnou měrou snížena, právě s ohledem na odlišný popis průběhu události po sobě jdoucích vyjádřeních k nepřesnostem, které dovysvětluje až následně, k určité formě připraveného vyjádření, k absenci emočního doprovodu i s ohledem na neexistenci traumatu u poškozené, který nebyl v průběhu vyšetření zjištěn. Poškozená navíc uvádí, že navštívila se svými psychickými problémy po tomto jednání Mgr. [příjmení], což však bylo

vyvráceno. Elektronická komunikace mezi obžalovaným a poškozenou z následujícího dne rovněž těžko může vnést bližšího světla do zjišťování skutkového stavu věci, neboť oba ve svých vyjádřeních opakovaně setrvali na svých stanoviscích, tedy poškozená, že obžalovaný vůči ní násilí použil, což ve svých odpovědích, popř. písemných vyjádřeních v elektronické komunikaci obžalovaný popírá.

20. Hodnocení důkazů tedy soud uzavírá konstatováním, že v řízení byly opatřeny a provedeny důkazy, které snižují věrohodnost přímého usvědčujícího důkazu, což je výpověď poškozené. Jedná se zejména o znalecký posudek, který byl ve věci vypracován, o výpověď svědkyně [příjmení], ostatní důkazy, které byly v řízení provedeny, které mají vinu obžalovaného potvrzovat, byť nepřímou, dle názoru soudu nemohou učinit naprosto spolehlivý závěr, že se jednání stalo tak, jak je uvedeno v podané obžalobě, která vychází zejména z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Dle názoru soudu nebylo nadě vší pochybnost prokázáno, že by obžalovaný vůči poškozené učil násilí tak, jak je v obžalobě popsáno, byť soud připouští, že jednání ze strany obžalovaného bylo patrně agresivnější než bylo ve vztahu obžalovaného vůči poškozené obvyklé, hodnocení chování obžalovaného ze strany poškozené, kdy tato hovoří o užití násilí a tedy o znásilnění je do jisté míry vysvětlováno i závěry znaleckého posudku, z něhož vyplývá mimo jiné, že obžalovaná měla tendenci z určitého pocitu nadřazenosti chování obžalovaného hodnotit a proto soud konstatuje, že o vině obžalovaného existují důvodné pochybnosti a proto při respektování zásady v pochybnostech ve prospěch musel rozhodnout tak, jak je to pro obžalovaného příznivější, tedy tak, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný se vůči poškozené násilí dopustil. Za této situace, pokud soud nepovažuje užití násilí obžalovaného vůči poškozené v úmyslu vykonat s ní pohlavní styk, nebyly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění ve smyslu ust. § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku a za této situace byl obžalovaný obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 16. července 2021

Mgr. Martin Král
soudce